

Innsyn i interne dokumenter i Bergen kommune – om Statsforvalterens prøvingsplikt m.m.

Dato og saksnummer: 18.9.2025 (2025/2442)

Publisert: 24.9.2025

Sist oppdatert: 24.9.2025

Oppsummering

Saken gjelder innsyn i en dokumentoversikt og dokumenter knyttet til en beslutning om å investere i nye dører i Bergen rådhus. Bergen kommune avsto innsynskravet under henvisning til at dokumentene er organinterne, og at dokumentoversikten ville inneholde opplysninger som ikke skal gå frem av en offentlig journal. Statsforvalteren i Vestland stadfestet avgjørelsen og viste blant annet til de ikke hadde merknader til kommunens vurderinger av at dokumentene omfattes av unntaksbestemmelsene i offentleglova §§ 14 og 15, og at det i merinnsynsvurderingen skal legges stor vekt på det kommunale selvstyre.

Sivilombudet kom til at Statsforvalteren ikke har foretatt en reell og selvstendig prøving i tråd med forvaltningsloven § 34 andre ledd. Videre kom ombudet til at Statsforvalterens merinnsynsvurdering var mangelfull og basert på feil lovforståelse.

Ombudet tok ikke stilling til om offentleglova § 14 første ledd, offentleglova § 15 første ledd eller offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse.

Det var videre ombudets syn at det er begrunnet tvil knyttet til om det er grunnlag for å avslå kravet om innsyn i en oversikt over dokumentene i den aktuelle saken.

Statsforvalteren i Vestland ble bedt om å behandle saken på nytt.

Sakens bakgrunn

- (1) Journalist X i Bergen Tidende (BT) ba 24. september 2024 Bergen kommune om innsyn i byrådssaken og eventuelle andre dokumenter som viser vedtaket knyttet til beslutningen om å investere i nye dører i rådhuset. Journalisten ba også om innsyn i «en oversikt over hvilke dokumenter som finnes knyttet til beslutningen om å investere i nye dører/vegger i rådhuset samt innsyn i disse dokumentene». Kommunen ga innsyn i det administrative vedtaket fattet av Etat for bygg og eiendom. Bergen kommune svarte 3. oktober 2024 at øvrige dokumenter er organinterne dokumenter som unntas fra innsyn under henvisning til offentleglova § 14 første ledd. Merinnsyn etter offentleglova § 11 ble vurdert. I e-post 4. oktober 2025 presiserte journalisten at det var bedt om innsyn i en oversikt over dokumentene. Kommunen svarte 8. oktober 2025 at det ikke eksisterer andre journalførte eller journalføringspliktige dokumenter knyttet til saken, og at innsyn i «liknande register» etter offentleglova § 3 forutsetter at oversikten ikke inneholder andre opplysninger enn de som kan gå frem av den offentlige journalen.
- (2) Kommunens avslag ble påklaget og saken ble oversendt Statsforvalteren i Vestland for videre klagebehandling. I avgjørelse 22. november 2024 stadfestet Statsforvalteren kommunens avgjørelse og viste blant annet til at «[v]ed vår gjennomgang av de 10 e-postene, har vi ikke merknader til kommunens vurderinger av at dokumentene omfattes av unntaksbestemmelsene i offentleglova §§ 14 og 15». Videre fremgikk det at «Statsforvalteren støtter kommunens vurderinger av at dokumentene kan unntas med hjemmel i offentleglova §§ 14 og 15, og kan ikke se at det er grunnlag for å tilsidesette disse vurderingene».
- (3) Når det gjaldt merinnsynsvurderingen viste Statsforvalteren til at «merinnsynsvurderingen er underlagt fritt skjønn, der vi som statlig klageorgan skal legge stor vekt på det kommunale selvstyret, slik det følger av forvaltningsloven § 34 andre ledd». Statsforvalteren viste til at Bergen kommune hadde gjort en konkret interesseavveining, og at det var lagt vekt på saklige momenter i vurderingen. På denne bakgrunn fant ikke Statsforvalteren grunnlag for å tilsidesette merinnsynsvurderingen.

- (4) For den delen av innsynskravet som knyttet seg til en dokumentoversikt, viste Statsforvalteren til kommunens redegjørelse og sluttet seg til at den etterspurte oversikten utelukkende vil inneholde opplysninger som ikke skal fremgå av en offentlig journal, da e-postene er organinterne og ikke journalføringspliktige etter arkivforskrifta §§ 9 og 10. Videre viste Statsforvalteren til at en sammenstilling ikke kan etableres med enkle fremgangsmåter, jf. offentleglova § 9.
- (5) Klageren brakte saken inn for Sivilombudet 23. april 2025. I klagen viste han blant annet til at saken reiser prinsipielle spørsmål om Statsforvalterens kompetanse i klagesaker over avslag på innsyn.

Våre undersøkelser

- (6) I brev 10. juni 2025 herfra spurte vi Statsforvalteren i Vestland for det første om Statsforvalteren har foretatt en slik reell og selvstendig prøving av saken som forvaltningsloven § 34 andre ledd forutsetter. Statsforvalteren svarte i brev 27. juni 2025 at det er foretatt en konkret, reell og selvstendig vurdering. Fordi Statsforvalteren ikke vurderte det som tvilsomt at e-postene kunne unntas etter offentleglova §§ 14 og 15, ble det ikke funnet nødvendig å begrunne dette nærmere i avgjørelsen.
- (7) På spørsmål om de ti e-postene omfattet av innsynskravet er unntatt etter offentleglova § 14 eller § 15, og i så fall etter hvilket ledd i § 15, svarte Statsforvalteren at det er lagt til grunn at de unntatte e-postene gjelder intern e-postkorrespondanse mellom byrådsavdeling for finans, og underordnet organ i Bergen kommune, og dermed faller inn under ordlyden i offentleglova § 14 første ledd. Videre skrev Statsforvalteren at e-postene «i hovudsak [gjelder] dokument/opplysningar som byrådsavdeling for finans har innhenta frå underordna organ til bruk i den interne saksførebuinga si, slik at e-postane fell inn under ordlyden i offentleglova § 15 første ledd». Årsaken til at det er vist til begge unntakshjemlene, er opplyst å være at enkelte av de ti e-postene også gjelder kommunikasjon mellom «sidestilte» organ. Statsforvalteren har imidlertid sett på helheten av dialogen, og legger til grunn at e-postene må karakteriseres som innhentet fra underordnet organ til bruk for byrådsavdeling for finans som overordnet organ.

- (8) Videre stilte vi spørsmål om offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, og i så fall hvilken betydning det har for om dokumentene skulle vært journalført. Statsforvalteren svarte at det ikke var vurdert om offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, ettersom dokumentene kan unntas etter offentleglova § 15 første ledd. Under forutsetning av at § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, skrev Statsforvalteren at de var kjent med «føresegna i arkivforskrifta § 9 første ledd bokstav b, om at dokumenta i så fall skulle vore journalført». Bergen kommune har vurdert det slik at de aktuelle e-postene ikke er arkivverdige. Siden det er Riksarkivaren som har veilednings- og tilsynsansvar for arkivarbeidet hos offentlige organer, var det Statsforvalterens vurdering at det faller utenfor deres myndighet som klageinstans etter offentleglova å ta stilling til spørsmål om journalføring.
- (9) Når det gjaldt merinnsynsvurderingen ble Statsforvalteren bedt om å redegjøre nærmere for sitt standpunkt om at hensynet til det kommunale selvstyret skal tillegges stor vekt i merinnsynsvurderingen. Statsforvalteren svarte at formuleringene i avgjørelsen 22. november 2024 var uheldige og for generelle. Statsforvalteren ga uttrykk for at formuleringene ikke gir uttrykk for en generell praksis hos Statsforvalteren når det gjelder overprøving av merinnsynsvurderinger gjort av kommunale organer. Videre skrev Statsforvalteren at når det gjelder denne konkrete saken, «held vi uansett fast på at Bergen kommune har gjort ei konkret interesseveging av dei ulike omsyna som talar for og mot innsyn, og at det er lagt vekt på saklege omsyn i meirinnsynsvurderinga».
- (10) Statsforvalteren skrev i avgjørelsen 22. november 2024 at den oversikten det var bedt om innsyn i «vil inneholde opplysninger som ikke skal fremgå av den offentlige journalen etter arkivforskriften §§ 9 og 10», og videre at «både nevnte forarbeider og retningslinjene i departementets veileder til offentleglova gir støtte for at det ikke kan kreves innsyn i en slik oversikt». På spørsmål herfra om hvorfor det ikke kan kreves innsyn i dokumentlister som inneholder opplysninger om interne dokumenter, svarte Statsforvalteren at det på generelt grunnlag kan kreves innsyn i dokumentlister som inneholder opplysninger om interne dokumenter, og at slike dokumentlister ikke nødvendigvis må inneholde opplysninger som skal stå på offentlig journal. I denne saken, hvor det ikke eksisterer en dokumentliste eller en oversikt over de aktuelle dokumentene,

kunne ikke Statsforvalteren se at kommunen har plikt til å etablere en slik oversikt.

- (11) I avgjørelsen 22. november 2024 skrev Statsforvalteren at det ikke går frem av Bergen kommunes oversendelse om innsynskravet er vurdert opp mot offentleglova § 9. Statsforvalteren skrev at slik saken var opplyst, fremstod det likevel som «klart at en slik «*sammenstilling*» av opplysninger [...], ikke kan etableres med «*enkle framgangsmåtar*» slik dette er angitt i retningslinjene i departementets veileder til offentleglova». Vi ba Statsforvalteren redegjøre nærmere for denne vurderingen, herunder hvilke eventuelle manuelle prosesser som kreves for å lage sammenstillingen. Statsforvalteren skrev i svarbrevet hit at vurderingen var basert på at det ikke eksisterer dataverktøy som enkelt kan etablere en sammenstilling over e-poster med et særskilt tema. Statsforvalteren har lagt til grunn at det vil kreves manuelle arbeidsprosesser for å lage sammenstillingen, og at «offentlege organ som hovudregel ikkje kan påleggast å etablere slike oversikter gjennom manuelle arbeidsprosessar i tilfelle der dokumenta ikkje er lagra på ein slik måte at det er mogleg å etablere ei oversikt ved bruk av dataverktøy og ved å gi enkle kommandoar slik retningslinjene viser til».
- (12) Sist i svarbrevet hit skrev Statsforvalteren at vurderingene i avgjørelsen 22. november 2024 kunne vært mer konkrete og presise, men at det likevel ikke er grunnlag for et annet resultat. Statsforvalteren holdt fast ved at Bergen kommune har hjemmel i offentleglova for å kunne gjøre unntak for innsyn i e-postene, og at de ikke har avgjørende merknader til kommunen sin merinnsynsvurdering i denne saken.
- (13) Klageren fikk mulighet til å komme med merknader til Statsforvalterens svarbrev.

Sivilombudets syn på saken

1. Om Statsforvalterens prøvingsplikt

- (14) Det følger av offentleglova § 32 første ledd første punktum at avgjørelser etter loven kan påklages til nærmeste overordnede organ. Etter tredje ledd andre punktum gjelder reglene i forvaltningsloven kapittel VI «så langt dei passar» ved klagebehandlingen.

- (15) Det følger av forvaltningsloven § 34 andre ledd at klageinstansen «kan [...] prøve alle sider av saken». At klageinstansen skal foreta en ny og selvstendig prøving av saken ved klagebehandlingen, er forutsatt både i forvaltningslovens forarbeider, rettspraksis og juridisk teori. Sivilombudet har i flere uttalelser påpekt at Statsforvalteren har en plikt til å foreta en selvstendig vurdering av sakens rettslige, faktiske og skjønnsmessige sider, se blant annet Sivilombudets uttalelse 24. januar 2025 (SOM-2024-1708) og 20. desember 2024 (SOM-2024-1117) med videre henvisninger. I Sivilombudets uttalelse 10. mars 2014 (SOM-2013-2528) uttalte ombudet at «[f]or at klagebehandlingen skal være reell, og for at klager skal få prøvd saken i to instanser slik loven forutsetter, må fylkesmannen som klageinstans foreta en selvstendig vurdering av de sider av saken som klagen gir grunn til». Klageinstansens prøving er følgelig ikke begrenset til å være en kontroll av underinstansens vedtak.
- (16) Klageinstansens prøvingsplikt omfatter også å påse at saken «er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes», jf. forvaltningsloven § 33 femte ledd.
- (17) Statsforvalteren har etter ombudets syn i hovedsak referert til kommunens vurderinger, og det er få spor av selvstendige vurderinger. Ombudet viser blant annet til at Statsforvalteren, i likhet med kommunen, ikke har tatt stilling til om de enkelte e-postene er unntatt etter offentleglova § 14 første ledd eller § 15 første ledd, eller om offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse. Om offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse har både betydning for hvilken unntakshjemmel som kan tenkes å komme til anvendelse, og for spørsmålet om journalføring. Også for dokumentoversiktens del ble det i hovedsak vist til kommunens vurderinger om at oversikten vil inneholde opplysninger som ikke skal fremgå av den offentlige journalen etter arkivforskrifta §§ 9 og 10.
- (18) Statsforvalteren synes å ha redusert sin klagesaksbehandling til en gyldighetsprøving av kommunens avgjørelse. Det er etter ombudets syn begrunnet tvil om Statsforvalteren har foretatt en slik reell overprøving av kommunens avgjørelse som forvaltningsloven § 34 andre ledd forutsetter. Slik ombudet vurderer Statsforvalterens avgjørelse og svarene hit, har ikke klagen i denne saken vært gjenstand for en reell to-instansbehandling etter forvaltningsloven § 34.

2. Er de ti e-postene organinterne?

- (19) Det følger av offentleglova § 14 første ledd at et organ kan gjøre unntak fra innsyn for dokumenter organet har utarbeidet for sin egen interne saksforberedelse. Dette unntaket er først og fremst begrunnet i behovet for å verne om interne beslutningsprosesser innad i et forvaltningsorgan, jf. også Justis- og beredskapsdepartementets Rettleiar til offentleglova (G-2009-419) punkt 7.1 på side 91.
- (20) Det følger videre av offentleglova § 16 tredje ledd at unntaket i § 14 ikke gjelder for dokumenter til eller fra en kommunal enhet på områder der enhetene har selvstendig avgjørelsesmyndighet. Det avgjørende for om en enhet innen en kommune skal regnes for å ha selvstendig avgjørelsesmyndighet, er om den har fått avgjørelsesmyndighet delegert til seg.
- (21) En kommune regnes i utgangspunktet som ett organ. Muligheten for en kommune til å unnta dokumenter etter offentleglova § 14 første ledd, innskrenkes som nevnt gjennom offentleglova § 16. I svaret hit har Statsforvalteren gitt uttrykk for at e-postene i denne saken både faller inn under ordlyden i offentleglova § 14 første ledd, og under ordlyden i § 15 første ledd. Samtidig skriver Statsforvalteren at en ikke har funnet det nødvendig å ta stilling til hvorvidt offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, ettersom § 15 første ledd uansett kommer til anvendelse.
- (22) Etter ombudets syn kan ikke ett og samme dokument være omfattet av både offentleglova § 14 første ledd og § 15 første ledd samtidig. Dersom offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, er uansett ikke § 14 første ledd en mulig hjemmel for unntak.
- (23) Slik saken er opplyst for ombudet, er det ikke mulig å ta stilling til hvorvidt offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse. Verken Statsforvalteren eller Bergen kommune har i sine avgjørelser foretatt en konkret vurdering eller redegjort for hvilke enheter de ulike deltakerne i e-postdialogen tilhører. Det er heller ikke redegjort for hvorvidt enhetene har selvstendig avgjørelsesmyndighet, og eventuelt på hvilke områder.
- (24) Offentleglova § 16 tredje ledd gjør kun unntak fra offentleglova § 14. Dette innebærer at det fortsatt kan gjøres unntak etter offentleglova § 15 hvis vilkårene er oppfylt. Etter offentleglova § 15 første ledd kan det gjøres unntak fra innsyn for dokumenter som organet har innhentet fra et underordnet organ til bruk i den

interne saksforberedelsen. Unntak må være «nødvendig for å sikre forsvarlege interne avgjerdsprosesser» i det overordnede organet. I Justis- og beredskapsdepartementets Rettleiar til offentleglova (G-2009-419) pkt. 7.3.2.7 på side 104, presiseres det at nødvendighetsvilkåret først og fremst gjør seg gjeldende der et underordnet organ gir fortrolige råd og vurderinger om hvilket standpunkt et overordnet organ bør ta i en sak. Hvis dokumentet kun inneholder generelle premisser som skal inngå i avgjørelsesgrunnlaget til mottakeren, f.eks. generelle redegjørelser for faktisk forhold, vil det som hovedregel ikke være anledning til å unnta dokumentet, heller ikke når dokumentene inngår i saker der organene samarbeider tett, jf. Ot.prp.nr.102 (2004–2005) side 134. Ombudet har i flere uttalelser lagt til grunn at kjerneområdet for unntaket er behovet for fri og fortrolig meningsutveksling i saksforberedelsen.

- (25) Slik saken er opplyst for ombudet, er det ikke mulig å ta stilling til hvorvidt offentleglova § 15 første ledd kommer til anvendelse i denne saken. Som nevnt ovenfor er det blant annet ikke er redegjort for hvor de ulike deltakerne i e-postdialogen organisatorisk er plassert. Innholdet fremstår som lite preget av fortrolige råd og vurderinger, og det er uklart hvorfor unntak er nødvendig for å sikre forsvarlige interne avgjørelsesprosesser i mottakerenheten.
- (26) På denne bakgrunn ber ombudet Statsforvalteren i Vestland om å vurdere saken på nytt. I den nye vurderingen må Statsforvalteren ta stilling til om offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse, og eventuelt om samtlige av vilkårene i § 15 første ledd er oppfylt. Herunder bes Statsforvalteren redegjøre nærmere for hvilke enheter som er avsender/mottaker av de ulike e-postene, og hvordan dokumentet/dokumentene er innhentet av et overordnet organ. Statsforvalteren må også redegjøre nærmere for hvorfor unntak anses nødvendig for å sikre forsvarlige interne avgjørelsesprosesser, herunder redegjøre for om innholdet i de ulike e-postene består av fortrolige råd og vurderinger, generelle premisser, faktiske redegjørelser eller lignende. Etter ombudets syn kan en ikke vurdere «heilskapen av e-post dialogen» slik Statsforvalteren har gjort. E-postene må vurderes som separate dokumenter.

3. Kan det kreves innsyn i en oversikt over dokumentene i saken?

- (27) Slik saken er opplyst for ombudet eksisterer det per i dag ingen dokumentoversikt, slik at innsyn etter offentleglova § 3 ikke er aktuelt. Spørsmålet er om det kan kreves at det lages en slik dokumentoversikt.

- (28) Etter offentleglova § 9 kan det kreves innsyn i sammenstillinger av opplysninger fra forvaltningsorganets databaser. Forutsetningen er at sammenstillingen kan gjøres med «enkle framgangsmåtar».
- (29) Statsforvalteren har lagt til grunn at en dokumentoversikt ikke kan lages ved hjelp av enkle framgangsmåter, og har blant annet vist til at det vil kreve manuelle arbeidsprosesser for å lage en slik oversikt det er bedt om innsyn i. Videre skrev Statsforvalteren at de ikke har kjennskap til dataverktøy som enkelt kan etablere «samanstillingar over e-postar med eitt særskilt tema».
- (30) Det er fortsatt uklart for ombudet hva Statsforvalteren baserer sine vurderinger på. Kommunen har tilsynelatende ikke vurdert innsynskravet opp mot offentleglova § 9, og har ikke uttalt seg om hvordan de aktuelle e-postene er lagret i kommunens systemer. Statsforvalteren synes å ha basert sin vurdering på at det er bedt om en sammenstilling av e-poster med et særskilt tema. Slik ombudet oppfatter innsynskravet, er det ikke bedt om innsyn i e-poster med et særskilt tema, men en oversikt over alle dokumentene i en bestemt sak. Det er identifisert 11 e-poster som er ansett som saksdokumenter i den aktuelle saken.
- (31) Etter ombudets syn fremstår flere av de aktuelle e-postene som arkivpliktige, jf. arkivforskrifta § 14 første ledd, jf. arkivlova § 6. Arkivplikten gjelder uavhengig av en eventuell journalføringsplikt. I de fleste arkiv- og saksbehandlingssystemer kan oversikter over arkiverte dokumenter på en bestemt sak fremskaffes ved hjelp av enkle kommandoer og få tastetrykk.
- (32) Ombudet har etter dette kommet til at det er begrunnet tvil om kravet om innsyn i en dokumentoversikt kan avslås på det grunnlaget Statsforvalteren har anført. Ombudet ber derfor Statsforvalteren om å foreta en fornyet vurdering, og vurdere om det er behov for å innhente ytterligere opplysninger fra kommunen for å ta stilling til innsynskravet. Dersom det er mangelfull arkivering og eventuell journalføring som er årsaken til at det ikke kan etableres en dokumentoversikt ved hjelp av enkle framgangsmåter, bør det vurderes om det likevel bør utøves meroffentlighet.

4. Om Statsforvalterens merinnsynsvurdering

- (33) Av offentleglova § 11 følger det at når det er hjemmel for å gjøre unntak fra innsyn, skal organet likevel vurdere å gi helt eller delvis innsyn. Dette gjelder såfremt det ikke er tale om taushetsbelagte opplysninger. I forarbeidene til § 11

er det gitt føringer på hvordan man skal gå frem i interesseavveiningen. Det må først vurderes «om dei omsyna som ligg til grunn for unntaksføresegna gjer seg gjeldande i det aktuelle tilfellet», jf. Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 129. Dersom de ikke gjør seg gjeldende, bør det gis innsyn. Dersom hensynene bak formålsbestemmelsen i § 1 og § 14 gjør seg gjeldende, skal disse avveies mot de hensyn som taler for å gi innsyn. Om hensynet til offentlighet veier tyngre enn behovet for, bør forvaltningen gi innsyn.

- (34) Statsforvalterens merinnsynsvurdering i avgjørelsen 22. november 2024 var som følger:

«Slik vi ser det har Bergen kommune gjort en konkret interesseavveining av de ulike hensynene som gjør seg gjeldende for og imot innsyn i denne saken, og vi mener det er lagt vekt på saklige momenter i vurderingen.

Merinnsynsvurderingen er etter vårt syn i tråd med gjeldende lovverk, forarbeider og retningslinjer. I denne sammenhengen viser vi til at merinnsynsvurderingen er underlagt fritt skjønn, der vi som statlig klageorgan skal legge stor vekt på det kommunale selvstyret, slik det følger av forvaltningsloven § 34 andre ledd. Det er derfor ikke grunnlag for å tilsidesette denne vurderingen».

- (35) I svaret hit skrev Statsforvalteren at formuleringen i avgjørelsen var litt uheldig og for generell. Statsforvalteren holdt likevel fast ved at «Bergen kommune har gjort ei konkret interesseveging av dei ulike omsyna som talar for og mot innsyn, og at det er lagt vekt på saklege omsyn i meirinnsynsvurderinga».
- (36) I Ot.prp. nr. 51 (1995-96) pkt. 5.1.1 står det at regelen i forvaltningsloven § 34 annet ledd er utformet som en standardregel, noe som innebærer at den kan tilpasses de ulike områdene alt etter i hvor sterk grad hensynet til det kommunale selvstyret gjør seg gjeldende. Videre står det nevnt at «[k]lager over avslag på begjæringer om innsyn i kommunale saksdokumenter er eksempel på et område der hensynet til det kommunale selvstyre bør ha mindre vekt enn ellers», og at klageinstansen fortsatt først og fremst skal legge vekt på hensynet til offentlighet. I uttalelse 1. april 2022 (SOM-2022-1353) uttalte ombudet at det kommunale selvstyret har liten vekt i innsynssaker.
- (37) Etter ombudets syn er Statsforvalterens merinnsynsvurdering mangelfull og basert på en feilaktig lovforståelse. Ombudet ber derfor Statsforvalteren om å foreta en ny merinnsynsvurdering hvor hensynene som taler for offentlighet veies

mot hensynene som taler mot. Vurderingene må knyttes opp mot det konkrete innholdet i hvert enkelt dokument, og ikke utelukkende baseres på generelle og overordnede hensyn som kan gjøres gjeldende for enhver e-post sendt mellom to kommunale enheter.

- (38) I svaret hit har også Statsforvalteren vist til ombudets sak 2025/2486 (upublisert), og sitert et utdrag om ombudets begrensede adgang til å overprøve forvaltningens skjønnsmessige avgjørelser, jf. sivilombudsloven § 12. Det er uklart hvilken relevans Statsforvalteren mener den saken har. Det siterte utdraget som Statsforvalteren har vist til gjelder Sivilombudets kompetanse etter sivilombudsloven, og har ingen betydning for rekkevidden av Statsforvalterens prøvingsplikt etter forvaltningsloven.

Konklusjon

- (39) Sivilombudet er kommet til at Statsforvalteren ikke har foretatt en reell og selvstendig prøving i tråd med forvaltningsloven § 34 andre ledd. Videre har ombudet kommet til at Statsforvalterens merinnsynsvurdering er mangelfull og basert på feil lovforståelse.
- (40) Ombudet har ikke tatt stilling til om offentleglova § 14 første ledd, offentleglova § 15 første ledd eller offentleglova § 16 tredje ledd kommer til anvendelse.
- (41) Det er videre ombudets syn at det er begrunnet tvil knyttet til om det er grunnlag for å avslå kravet om innsyn i en oversikt over dokumentene i den aktuelle saken.
- (42) Ombudet ber Statsforvalteren i Vestland om å behandle saken på nytt i tråd med det som fremgår ovenfor, og om å bli orientert om utfallet av den nye behandlingen innen 10. oktober 2025.